

0024/0083

Voor uw bliken van mee-leven, mee-begrijpen
en mee-bidden danken U

Lucienne VANDERGHOTE, zijn echtgenote ;

Jacques LAMOTE - PINSART Marianne
en dochtertje Sofie,

Joël LAMOTE,

Mimi LAMOTE, zijn kinderen en kleinkind ;

De families LAMOTE - SOENEN,
VANDERGHOTE - LOUF

begr.-crem. lucas, oostende (059) 70 16 78
typo-offset smis, oudenburg (059) 26 60 04

Omdat wij geloven in de Verrijzenis
omdat alleen bij U het leven is,
geven wij in Uw handen, Heer,
de ziel van de Heer

Eugène, Achiel LAMOTE

Kapitein kustvaart
Loods ter Scheldemonden

echtgenoot van Mevrouw Lucienne Vanderghote

geboren te Oostduinkerke op 15 mei 1928
en plots ontslapen in de Vrede en de Liefde
van de verrezen Heer, te Oostende op
27 juli 1982.

Eugène, je hebt ons verlaten !

Toch niet, je bent ons voorgedaan.

Wij waren samen onderweg, niet naar de
dood, wel naar het LEVEN, naar GOD.

Deze goede boodschap van de Heer Jezus
heb je in eigen leven aanvaard als een gave,
die een opgave werd. Je was zeer toegewijd
aan God : geen dag zonder gebed, geen vrije
dag zonder eucharistie, het was je sterkte
tijdens de lange omvaart ijlings het schip te
verlaten om enkele ogenblikken bij de Heer
te vertoeven in een of ander Kerkje... je had
Hem nodig... Dit was het geheim van je
levensmoed.

Deze goede boodschap heb je met ernst en
overtuiging, in onbegrensde mensenzorg en
toewijding, aan de uwen en de anderen voort-
verteld. Ontelbaren heb je geholpen een of
ander haven veilig binnen te varen, ontelbaren
heb je de veilige vaargeul naar de eeuwige
haven aangeduid.

- Dit getuigen de woorden van de vele, vele
vrienden zeelieden : "Wij bewonderen in
Eugène zijn moed, zijn geloof en zijn hulp-
vaardigheid..."

- Dit bewijzen de dankbrieven voor bewezen
diensten of financiële steun aan armen en be-

hoeftigen dichtbij en ver over zee in de
missielanden.

- Dit onderschrijft het briefje van zijn dochter
Mimi : "Liefste papa, langzaam dringt het tot
me door dat je er niet meer bent. De tijd van
de vaderlijke diskussies en de voor mij te
volwassen ernst is voorbij... en toch vinden
we je thuis overal terug in de kleinste dingen.
Nu pas beseft ik hoe veel je voor ons betekende,
en hoe moeilijk 't ook is, ik zal proberen
te geloven dat je ergens mijn loods blijft, die
me veilig door de levenszee leidt..."

Deze goede boodschap heb je onuitge-
sproken verkondigd in het grootmoedig dragen
van je lichamelijke aftakeling en in het nederig
beseft van je onvolmaaktheden. Dit deed je
lichamelijk en geestelijk pijn, doch je droeg
het op als een stilzwijgend offer, de Heer
welgevallig en de evenmens ten bate.

Eugène, wij zijn je dankbaar om je leven.
Je hebt steeds getracht een vroom, eerlijk en
goed mens te zijn. Het was je diepste ver-
langen de trouwe echo te zijn van Gods
heilbrengend woord.

Mijn liefste Lucienne, wij hebben wel en wee
samen gedeeld. Dank voor je onaantastbare
genegenheid : je aanvaardde mij in goede en
kwade dagen, in ziekte en gezondheid. Je
liefde was en is zo subliem, zo edel dat het
over de menselijke dood heen kracht put verder
hoopvol de toekomst tegemoet te zien,
steunende op de Heer en je geliefden.

Dierbare kinderen en petekind Sofietje... ik
heb zeer veel van jullie gehouden, plichts-
bewust en offervaardig. Dankbaar vraag ik
jullie goed voor mama te zorgen en haar geluk
te bestendigen door veel te houden van elkaar,
werkzaam te zijn en christelijk te leven.

Moemoe, broers en zusters, familieleden
bekenden en goede vrienden van het loods-
wezen : dank voor jullie begrip, jullie hulp,
jullie vriendschap en speciaal voor jullie
blijvend gebed.

O.L.Vrouw van de Rozenkrans, b.v.o